

14) Forkastes Nr. 13, affattes Lovforslagets nuværende Slutningsbestemmelse: "Denne Lov, som" indtil Slutningen saaledes:

Denne Lov, hvori der ved kongelig Anordning for Færvernes Vedkommende kan gøres de Bømpelser, som ifølge de stedlige Forhold maatte anses fornødne, træder i Kraft den 1ste Januar 1893.

Fra samme Tidspunkt ophæves Danske Lov 4de Bog, 1ste til 7de Kapitel, Forordning, 18de April 1787, Forordning om Skibsfolks Fortrinsret m. m. 28de December 1792, Forordning om Respondentia-Breve 19de December 1794, Plakat 22de Januar 1828, Forordning 28de December 1836 og Reskript 21de Maj 1785 for Bornholm, for saa vidt angaar de i samme indeholdte Bestemmelser angaaende Bjergelønnens Størrelse og Jafstættelse, Forordning 10de Januar 1840 med Undtagelse af de i §§ 2 og 5 indeholdte Betalingsregler, Plakat af December 1. A., indeholdende en Fortolkning af D. L. 4—5—1, Lov for Færverne 22de November 1858, Lov om Disciplin i Handelsstibe 23de Februar 1866, Lov angaaende Forholdsregler for at forhindre Paasejling m. v. 21de Juni 1867, Lov om Forhøring af Søfolk 12te Maj 1871 §§ 1—7, Lov om Dag- og Natssignaler og Forholdsregler i Tilfælde af Skibes Sammenstød 23de Marts 1888 § 2.

Endvidere træde fra nævnte Tidspunkt ud af Kraft alle ældre Lovbestemmelser, som ere i Strid med nærværende Lov.

Formanden: Skønt det jo ikke er saa faa Vædringsforslag, der her ere stillede, ere de dog ikke af større Betydning, end at de alle meget godt kunne tages til Behandling under et. Behandlingen af selve Lovforslaget i dets Helhed vil jo derefter ligge for. — Med Hensyn til Vædringsforslagene gør jeg opmærksom paa, at i Vædringsforslaget Nr. 13, den ny § 315, hvor de Lovbestemmelser citeres, som skulde falde bort, staar Plakat af December 1840; det skal være 16de December; ligeledes i Slutningen af samme Stykke, hvor Lov 23de Marts 1888 nævnes, mangler "§ 2". Disse Rettelser kunne imidlertid let ske.

Det er om de stillede Vædringsforslag, at Forhandlingen nu drejer sig.

Ordføreren (Mazén): Som det høje Ting vil se, har Udvalget, det vil sige de tilstedeværende Medlemmer af Udvalget, idet jo adskillige desværre have været forhindrede fra at være nærværende, stillet en

Flerhed af Vædringer. Grunden dertil er for det første den, at vi særlig ved Behandlingen af Lovforslaget havde Opmærksomheden henvendt paa Udtryksmaaden, navnlig for at sikre Lovens Omraade, og ved denne Granskning ere vi komne til at stille et Vædringsforslag, som har affødt en Flerhed af Konsekvenser med Hensyn til enkelte Paragraffer. Dernæst er der enkelte Punkter, som vi ellers vilde have taget op ved Sagens anden Behandling, men som Medlemmernes Forfald forhindrede os fra at gøre til Genstand for endelig Drøftelse, hvorfor vi maatte udsætte dem, og endelig have vi ogsaa været hindrede i at tage andre Spørgsmaal op til anden Behandling, fordi vi ikke vilde endelig afgøre dem ved Forslag, forinden vi havde haft Lejlighed til at konferere med den højtærede Justitsminister, idet vi haabede, at en saadan Mulighed nok maatte frembyde sig inden tredje Behandling, og det glæder mig, at vor Forventning ikke er bleven skuffet, idet vi i Dag have den Fornøjelse at se den højtærede Justitsminister paa sin vante Plads. Det er disse forskellige Grunde, som have bevirket, at Vædringsforslagenes Antal er blevet noget talrigere, end Tilfældet under andre Omstændigheder vilde have været.

Med Hensyn til Udtryksmaaden er for det første det at mærke, at vi have stillet Forslag til en forandret Affattelse af Lovforslagets § 1. Den første Paragraf indtager i det hele taget en noget ejendommelig Stilling, idet den efter sit Indhold skal være saa omfattende, at den kan rumme hele Riget, dets Territorium og alle Hans Majestæts Undersaatter, og Grunden dertil er den, at den skal afgive Hjemmel for, at alle de paagældende Indbyggere i det danske Monarki have Ret til at sejle under dansk Flag; derfor maa den ikke affattes saa snævert, at en fremmed Stat deri skulde kunne søge Hjemmel for, at der var nogen af disse Undersaatter, der ikke skulde være berettigede til at benytte det danske Flag. Ud fra denne Betragtning er den første Paragraf affattet, gørende Front mod Ublandet og hjemlende enhver Dansk i videste Forstand Retten til at benytte dansk Flag. Man kunde jo paa en Maade sige, at denne Paragraf ikke hører hjemme i denne private Lov, fordi den er af offentlig-retligt Indhold, men alle Kommissioner have jo været enige om, at det var den naturlige Kamme, som skulde sættes i Spidsen for hele den efterfølgende Lovgivning, og det er altsaa under dette Synspunkt, at den er bleven stillet op og affattet som den er, og at vi have foreslaet den